

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Geotermální energie pro občany, o.p.s., IČ 287 05 327,
se sídlem Liberec – Liberec I – Staré Město, U Náspu 546/1,
zastoupeného advokátem JUDr. Matejem Benkem
se sídlem Praha 5, Jindřicha Plachty 28,

proti
žalovanému

Ministerstvo financí,
se sídlem Praha 1, Letenská 15,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2015, č. j. MF- 22396/2015/1203-17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce uzavřel dne 28. 4. 2011 s Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem Pražská 320/8, Hradec Králové, („dále také jen jako „regionální rada“) smlouvu o poskytnutí dotace číslo LB/1128/S evidovanou pod registračním číslem CZ. 1.13/2.1.00/25.01128 v regionálním operačním programu NUTS II pod názvem „Centrum podpory geotermálního rozvoje“, jehož cílem bylo využít prostory rekonstruovaného kostela svaté Máří Magdalény v Liberci jako multifunkčního objektu pro neziskový sektor a širokou veřejnost s tím, že hlavní činností bude poskytování informací z oblasti alternativních zdrojů energie zejména energie geotermální.
2. Na základě uzavřené smlouvy ve znění jejích dodatků žalobce podal žádost o platbu číslo 02/01128 na částku ve výši 16 971 928, 83 Kč, jeho žádost však byla ze strany regionální rady zamítnuta.
3. Žalobce podal k žalovanému návrh na poskytnutí uvedené dotace proti regionální radě jako odpůrci. V průběhu řízení vzal uplatněný nárok částečně zpět, a to co do částky 16 951 928,84 Kč a trval na zaplacení částky 20 000 Kč. Napadeným rozhodnutím žalovaný řízení co do částky 16 951 928,83 Kč zastavil (výrok I. rozhodnutí), návrh na zaplacení části dotace ve výši 20 000 Kč zamítl (výrok II. rozhodnutí) a rozhodl o nákladech řízení (výrok III. rozhodnutí).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce podanou žalobou napadl výrok II. rozhodnutí žalovaného a navrhl, aby pro zjevnou nezákonnost bylo v tomto rozsahu rozhodnutí žalovaného zrušeno.
5. V podané žalobě vyličil skutkové okolnosti týkající se uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, následné sjednání dodatků k této smlouvě, jakož i jednání s regionální radou. Jak uvedl, je si vědom toho, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k jejímu vyplacení, nicméně žalobce předpokládal, že přislíbená částka dotace bude vyplacena, pokud nebude zjištěno a prokázáno, že žalobce porušil povinnosti, k nimž se v uzavřené smlouvě zavázal. Žalobce má za to, že pokud se žalovaný napadeným rozhodnutím pouze ztotožnil se stanoviskem odpůrce - regionální rady jako poskytovatele dotace, bez jakéhokoliv přezkumu námitek, které žalobce uplatnil, znemožnil tím ochranu legitimního očekávání žalobce před svévolí poskytovatele.
6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil; vyličil podrobně skutkový stav věci a konstatoval, že žalobce nedodržel závazky vyplývající ze smlouvy o poskytnutí dotace. Ze strany žalobce došlo k závažnému porušení podmínek z uzavřené smlouvy, například nebyl dodržen časový harmonogram fyzické realizace projektů, nebyly naplněny indikátory projektu ve stanovených termínech, bylo zjištěno pochybení v účetnictví, nenahlášení změn ve stavební části projektu v průběhu realizace a další, žalobce rovněž nepostupoval v souladu s příručkou pro žadatele a příjemce a nedoložil žádným způsobem,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

že žádost o platbu číslo 02/01128 ze dne 26. 3. 2014 spolu s etapovou monitorovací zprávou podal řádně tj. osobně nebo prostřednictvím svého zástupce na předepsaném formuláři a s požadovanými přílohami. Žalovaný připomněl, že žalobce nejprve uplatnil nárok na zaplacení dotace v celkové výši 16 971 928,83 Kč, což představovalo 85 % způsobilých výdajů ke dni podání žádosti o platbu, následně vzal svůj návrh částečně zpět, a to co do částky 16 951 928,83 Kč. Předmětem řízení tak zůstala částka ve výši 20 000 Kč, jejíž výši žalobce odůvodnil (po výzvě správního orgánu ze dne 10. 7. 2015) tak, že byla stanovena s ohledem na to, že podle položky 25a sazebníku zákona o správních poplatcích se za částku 20 000 Kč u sporných řízení vyměřuje správní poplatek jen ve výši 1 000 Kč. Bližší specifikaci ani výpočet nově vymezeného nároku žalobce neuvedl. Žalovaný dospěl k závěru, že vyčíslení nároků bylo neurčité, ničím nepodložené, nemělo vztah k výši dotace a ke smlouvě o poskytnutí dotace jako takové a z tohoto důvodu nezbylo než takto účelově vyčíslený nárok zamítnout.

III.

Posouzení žaloby

7. Městský soud v Praze přezkoumal podanou žalobou v mezích žalobních bodů, jsa vázán skutkovým a právním stavem, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí. Vyšel ze zjištění vyplývajících z obsahu správního spisu, z něhož se podává, že žalobce podal dne 27. dubna 2015 návrh na zahájení sporného řízení z titulu veřejnoprávní smlouvy proti Regionální radě regionu soudržnosti Severovýchod jako odpůrci, jímž se domáhal, aby odpůrci byla uložena povinnost žalobci vyplatit částku ve výši 16 971 928, 83 Kč z titulu řádně podané žádosti o platbu číslo 02/01128.
8. Žalobce v podaném návrhu uvedl, že s odpůrcem uzavřel 28. 4. 2011 smlouvu o poskytnutí dotace týkající se dílčího projektu „Centrum podpory geotermálního využití energie“. Dne 10. 5. 2013 odpůrce přijal v rámci 39. zasedání výboru usnesení číslo 93/2013, jímž byla schválena změna finančního plánu projektu ve smyslu proplacení celé dotace až po ukončení jeho realizace. Jednalo se o změnu finančního plánu projektu spočívající v nastavení podmínek takzvané ex post financování ve smyslu jedné závěrečné žádosti o platbu. Tentýž orgán nicméně dne 3. 3. 2014 přijal usnesení číslo 55/2014, na základě kterého vyslovil souhlas s opětovnou změnou financování projektu ve smyslu jeho průběžného etapového financování, nikoliv až po ukončení realizace projektu ve smyslu předchozího usnesení, a to za podmínky, že žalobce předloží jednu etapovou žádost o platbu s celkovými způsobilými výdaji v maximální výši 20 000 000 Kč.
9. Novým usnesením došlo ke změně financování projektu spočívající v nastavení podmínek standardního průběžného financování ve smyslu dvou plateb v průběhu realizace projektu. V souladu s tímto usnesením žalobce podal etapovou monitorovací zprávu se žádostí o platbu číslo 02/01128 na částku ve výši 16 971 928,83 Kč, což v souladu s podmínkami smlouvy představovalo 85 % z celkových způsobilých výdajů ke dni podání žádosti. Žádost žalobce byla v plném rozsahu zamítnuta, aniž by žalobce byl jakkoliv obeznámen o důvodech vydání tohoto zamítavého rozhodnutí. Žalobce trval na tom, že nerealizováním vyplacení částky podle obdržené žádosti o platbu došlo ze strany odpůrce k porušení smluvních ustanovení a to konkrétně ustanovení čl. VII. bod 7.4 smlouvy o poskytnutí dotace a článku IV. bod 4.3 této smlouvy. Současně s podáním návrhu žalobce požádal o

osvobození od úhrady správního poplatku s tím, že poplatek představuje vynaložení takových finančních prostředků, které nejsou v možnostech žalobce

10. Žalovaný vyzval žalobce k zaplacení správního poplatku, aniž by vyhověl jeho žádosti o osvobození od tohoto poplatku, platebním výměrem číslo 2/2015 ze dne 28. 5. 2015, správní poplatek byl vyměřen ve výši 848 597 Kč.
11. Podáním ze dne 2. 7. 2015 žalobce vzal podaný návrh částečně zpět, a to co do částky ve výši 16 951 928,83 Kč s tím, že nadále požaduje z titulu podaného návrhu zaplacení částky ve výši 20 000 Kč.
12. Žalovaný následně výzvou ze dne 10. 7. 2015, č. j. MF-22396/2015/1203-8, vyzval žalobce, aby odůvodnil požadavek na zaplacení částky 20 000 Kč s tím, aby doplnil, o co uplatněný nárok opírá, jak tento nárok vyčíslil a jakými důkazy bude tento nárok prokazovat. Žalobce byl poučen, že v případě, že vady podání neodstraní, správní orgán řízení zastaví. Dále byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku a byl mu zaslán platební výměr číslo 6/2015 na správní poplatek ve výši 1 000 Kč.
13. Podáním došlým žalovanému dne 24. 7. 2015 žalobce doplnil podaný návrh následujícím způsobem: žalobce se po odpůrci - regionální radě domáhal zaplacení částky ve výši 16 971 928,83 Kč z titulu řádně podané žádosti o platbu číslo 02/011 28. Oprávněnost nároku specifikoval v podaném návrhu na zahájení sporného řízení, k němuž současně připojil listiny, o něž uplatněný nárok opírá. Nárok na zaplacení částky 20 000 Kč je dílčí součástí původně požadovaného nároku, jehož oprávněnost byla prokázána s odkazem na důkazní listiny založené k návrhu na zahájení sporného řízení, které žalobce označil za nadále použitelné i pro oprávněnost poníženého nároku požadovaného z titulu učiněného zpětvzetí návrhu. Žalobce odkázal na veškerá tvrzení a důkazy obsažené v podaném návrhu, na nichž setrval.
14. O návrhu žalobce rozhodl žalovaný přezkoumávaným rozhodnutím. Jak se podává z odůvodnění tohoto rozhodnutí, vyšel žalovaný ze zjištění, že žalobce s odpůrcem uzavřel smlouvu o poskytnutí dotace číslo LB/1128/S týkající se revitalizace kostela svaté Máří Magdalény v Liberci název projektu zněl „Centrum podpory geotermálního rozvoje energie“. Ke smlouvě byly uzavřeny 4 dodatky, přičemž podle dodatku číslo 4 ke smlouvě o dotaci ze dne 16. 10. 2013 měl žalobce podle článku II. ukončit projekt nejpozději do 13. 6. 2014 a předložit závěrečnou monitorovací zprávu. Žalovaný vzal dále za prokázané, že dne 3. 3. 2014 byla na 46. zasedání výboru regionální rady schválena změna financování projektu tak, že projekt bude financován průběžně, nikoliv po ukončení realizace projektu, za podmínky, že žalobce předloží jednu etapovou žádost o platbu s celkovými způsobilými výdaji v maximální výši 20 000 000 Kč. Žalovaný konstatoval, že přijetím tohoto usnesení došlo pouze ke změně financování projektu, v ostatním zůstaly závazky žalobce vyplývající ze smlouvy o dotaci nezměněné.
15. Žalobce jako právní titul uplatnění nároku na zaplacení části dotace označil skutečnost, že řádně podal žádost o platbu číslo 02/01128 spolu s etapovou monitorovací zprávou dne 26. 3. 2014, tedy že splnil závazek plynoucí ze smlouvy o dotaci, přičemž odpůrce požadovanou dotaci podle článku VII. bod 7.4 smlouvy o dotaci v termínu zde uvedeném neuhradil, ani podle článku IV. bod 4.3 smlouvy o dotaci nesdělil žalobci, zda jeho žádost vykazuje formální nedostatky a nevyzval ho k jejich odstranění, čímž porušil smlouvu o dotaci. Na podporu svého tvrzení předložil žalobce jako důkaz výpisy z internetových stránek odpůrce, konkrétně z rubriky Benefit 7 kolonka žádost o platbu, z níž vyplývá, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

se týká uvedeného projektu ze smlouvy o dotaci, dále číslo žádosti o platbu, typ žádosti, datum podání žádosti a stav žádosti podle systému MONIT7 + tj. neschválena.

16. V rámci rozhodnutí ve věci se žalovaný zabýval tím, zda žalobce podal žádost o platbu řádně a včas a způsobem stanoveným podle smlouvy o dotaci a „Příručky pro žadatele a příjemce ROP SV verze 12, 0“, která je podle čl. 1.4 smlouvy o dotaci dokumentem závazný pro oba účastníky smlouvy o dotaci.
17. Podle čl. 6.1 příručky je příjemce dotace povinen všechny monitorovací zprávy předkládat příslušnému územnímu odboru realizace programu vytištěné a podepsané statutárním zástupcem příjemce nebo osobou pověřenou na základě úředně ověřené plné moci. Monitorovací zprávy je povinen předkládat v termínech stanovených v IS Benefit7. Předpokládaným datem předložení monitorovací zprávy je datum doručení vytištěné monitorovací zprávy na příslušný územní odbor realizace programu. Žalobce měl podle systému MONIT7+ předložit monitorovací etapovou zprávu s žádostí o platbu za sledované období 21. 1. 2014 až 22. 3. 2014 do 10 dnů po konci sledovaného období tj. do 1. 4. 2014.
18. Podle čl. 6.6 příručky příjemce dotace vyplňuje zjednodušenou žádost o platbu ve webové aplikaci Benefit7, v záložce výzvy a dokumenty a společně s etapovou závěrečnou monitorovací zprávou a povinnými přílohami jí doručuje územnímu odboru realizace programu osobně nebo prostřednictvím pověřené osoby; žádost o platbu musí být příjemcem dotace řádně podepsána.
19. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce žádným způsobem nedoložil, že žádost o platbu číslo 02/01128 dne 26. 3. 2014 spolu s etapovou monitorovací zprávou podal řádně podle smlouvy tj. osobně nebo prostřednictvím svého zástupce, na předepsaném formuláři, se všemi požadovanými přílohami podle příručky. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nedodržel závazek ve smlouvě a v příručce; z důkazů, které ve věci předložil, pouze vyplývá, že žalobce elektronicky prostřednictvím internetu podal žádost o platbu číslo 02/01128 dne 26. 3. 2014 a že etapová žádost o platbu byla předána dne 26. 3. 2014 ve 13:53. S ohledem na tento závěr se žalovaný již blíže nezabýval tím, zda žalobce splnil podmínky smlouvy o dotaci.
20. K výši uplatněného nároku po částečném zpětvzetí návrhu žalovaný konstatoval, že považuje toto vyčíslení za neurčité, ničím nepodložené a nemající vztah k výši dotace s tím, že tato výše byla stanovena účelově tak, aby žalobce byl zavázán uhradit správní poplatek za zahájení sporného řízení ve výši, která mu vyhovuje. Žalovaný proto podle § 141 odst. 7 správního řádu podaný návrh co do výše 20 000 Kč jako nedůvodný zamítl.
21. Městský soud v Praze přezkoumal podanou žalobu v mezích žalobních bodů, jsa vázán skutkovým a právním stavem, jaký tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Městský soud vyšel ze zjištění, že mezi žalobcem a regionální radou byla uzavřena veřejnoprávní smlouva podřízená režimu části páté správního řádu.
23. V rámci ústního jednání žalobce předložil protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 1. 4. 2014 a zjednodušenou žádost o platbu ze dne 26. 3. 2014. Z listinných důkazů vzal soud za prokázané, že Policie ČR Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, Expozitura Ústí nad Labem, realizovala prohlídku jiných prostor,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v rámci které byla v kanceláři č. 311 na pracovním stole pana B. M. zajištěna zjednodušená žádost o platbu podaná žalobcem, podepsaná statutární zástupkyní žalobce.

24. Charakteru smluv, na základě kterých jsou přiznávány dotace, je věnována početná judikatura Nejvyššího správního soudu. Podrobný výklad je podán v rozsudku tohoto soudu ze dne 7. 11. 2013, čj. 9 Afs 38/2013-53. Nejvyšší správní soud rozlišuje činnost při poskytování dotací na dvě fáze – na fázi před uzavřením veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace a fázi po uzavření této smlouvy. Jak Nejvyšší správní soud uvádí: „*fáze před uzavřením veřejnoprávní smlouvy je charakterizována nerovností účastníků, vrchnostenským postavením a autoritativním rozhodováním stěžovatelky, samozřejmě v mezích zákona a s vyloučením libovůle, zákazu diskriminace, zákazu zneužití apod. Z tohoto postavení stěžovatelky (na rozdíl od postavení účastníka v občanskoprávních vztazích) plyne, že může v mezích zákona autoritativně rozhodovat jak o administraci žádosti o dotaci, tak o podmínkách jejího poskytnutí. V této fázi proto mohou některé její úkony naplňovat znaky rozhodnutí správního orgánu, které je způsobilé soudního přezkumu ve smyslu § 65 s. ř. s. Posuzování povahy takových úkonů není předmětem sporu v projednávané věci.*- 25. *Uzavřením veřejnoprávní smlouvy dochází k úpravě vztahu mezi příjemcem a poskytovatelem dotace, který je modifikován jak v oblasti práva hmotného, tak v oblasti práva procesního. Veřejnoprávní smlouva stejně jako smlouva soukromoprávní je primárně založena na tzv. smluvním konsenzu, tj. vzájemně adresovaných, obsahově shodných a v zásadě svobodných projevech vůle dvou nebo více stran. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku čj. 2 Afs 49/2007-96: „Zásada ‚pacta sunt servanda‘ je obecným právním principem a vztahuje se i na veřejnoprávní smlouvy. I tyto smlouvy se musí dodržovat.“ Výše uvedené platí jak pro žadatele o dotaci, který se uzavřením smlouvy stává jejím příjemcem, tak pro stěžovatelku, jako druhou smluvní stranu veřejnoprávní smlouvy, jakkoliv obsah smlouvy ji dává vrchnostenský ráz a stěžovatelka uzavřením smlouvy postavení správního orgánu neztrácí.“*- 26. Pokud žalobce uzavřel smlouvu o poskytnutí dotace, byl vázán v ní stanovenými podmínkami a rovněž povinnostmi vyplývajících z příručky pro žadatele, mimo jiné i doručit řádně podepsanou žádost o platbu osobně nebo prostřednictvím pověřené osoby. Byl to pak především žalobce, na němž leželo důkazní břemeno za situace, kdy v průběhu řízení vyvstala pochybnost o tom, zda žádost o platbu byla podána, bylo na žalobci, aby prokázal své tvrzení. K unesení důkazního břemene nepostačí, že žalobce navrhoval vyžádat žádost o dotaci z policejního spisu, bylo na žalobci, aby předně uvedl, kým byla žádost podepsána a kdy, kým a jakým způsobem byla podána. K tomu byl pak povinen označit a předložit důkazy. Své důkazní povinnosti žalobce nedostál.- 27. Tvrzení žalobce, že podmínku osobního podání řádně podepsané žádosti splnil, bylo prokázáno až v řízení před správním soudem. Městský soud v Praze zvažoval, zda je v tomto případě namístě napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, či zda rozhodnutí žalovaného obстоjí i přes to, že jeden z důvodů, pro který byl návrh zamítnut, není dán, neboť v řízení před soudem žalobce prokázal, že žádost byla podána v souladu se smlouvou a na ni navazující příručkou.- 28. Žalovaný zamítavé rozhodnutí částečně opírá o nesrozumitelně formulovaný petit návrhu po jeho částečném zpětvzetí. Obecně platí, že „pánem sporu“ je navrhovatel, který s předmětem řízení disponuje, pokud vezme podaný návrh částečně zpět, je namístě meritorně rozhodnout o zbylé části návrhu. V projednávané věci však nelze vystačit s takto

jednoduchým přístupem. Nelez totiž ztrácet ze zřetele, že žalobce se podaným návrhem domáhal poskytnutí dotace. Smlouva o poskytnutí dotace vychází z rozpočtových pravidel, jimiž je její obsah vymezen a od nichž se volním projevem stran nelze odchýlit. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, čj. 2 Afs 58/2007-56). Z uvedeného důvodu nelze mít za to, že žalobce volně disponuje podaným návrhem, který je oprávněn libovolně omezovat.

29. Pokud žalobce požadoval zaplatit částku 20 000 Kč, byl povinen, v souladu s poučením žalovaného doplnit, o co uplatněný nárok opírá, jak tento nárok vyčíslil a jakými důkazy bude tento nárok prokazovat. Žalobce výzvě nevyhověl, z jeho vyjádření nelze seznat, z jakého důvodu požaduje zaplacení právě této částky. Postup žalovaného nelze proto označit za nezákonný.
30. Pokud jde o žalobní námitku týkající se porušení podmínek smlouvy zjištěné kontrolou projektu, konstatuje městský soud, že žalovaný se samotnými kontrolními závěry nezabýval, neboť dospěl k závěru, že absentuje klíčová podmínka pro poskytnutí dotace, řádná žádost o platbu. Jak městský soud konstatoval, bylo prokázáno, že žádost byla podána v souladu s příručkou. Pokud by však z tohoto důvodu rozhodnutí v napadeném výroku II. zrušil, nemohl by žalovaný rozhodnout jinak, než opět zamítavě a to právě s ohledem na zcela neurčitě formulovaný petit omezeného návrhu.
31. Ani žalobcem namítaný zásah do jeho vlastnického práva garantovaného čl. 11 Listiny základních práv a svobod neobstojí. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013 – 44, „*poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, čj. 9 Afs 113/2007 – 63). Z výše uvedeného také plyne, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany stěžovatele závazný příslib, že stěžovatel užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a stěžovatel by mu dotaci nevyplatil, dopustil by se stěžovatel nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, čj. 6 A 25/2002 – 59).“*
32. Rozhodnutím žalovaného nemohlo být do práv žalobce zasaženo, neboť uplatněný nárok na zaplacení 20 000 Kč nemá oporu v uzavřené smlouvě o poskytnutí dotace, není zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností by žalobci měla být vyplacena právě uvedená částka, resp. na jakou část zamýšleného projektu byla částka 20 000 Kč vynaložena.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Městský soud v Praze neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
34. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti a městský soud proto nepřiznal právo na jejich náhradu žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. února 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu